

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus VIII. De pœna postulantium indignum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

stulationis concursu. Nec aliud habet c. in genesi 55. & c. Ecclesia vestra 57. eod. Verba autem, quæ afferunt ex Concordatis Germaniae, nullam apicem continent sententiæ contrariæ faventem. Minus autem subsistit, quod in principio argumenti supra num. 1795. dicitur, communem Canonistarum sententiam stare pro postulatione contra electionem, si plures sint postulantes, quam eligentes. Nam si hoc dicarent de electione simplici, verum haberent, sed non de electione mixta cum postulatione, ut constat ex dictis n. 1796. præterquam, quod valde probabiliter ex num. 1790. nec Passerinus illis patrocineatur.

Nec obstat, quod post c. scriptum, conditum sub Innocentio III. subsecuta sit dispositio Capituli *quia propter*. Nam etiam ante conditum c. scriptum, ab Innocentio III. per Alexandrum III. in Concilio Lateranensi statutum fuit, de majori numero in quibuscumque Capitularibus actibus præferendō regulariter minori, quin huic per c. scriptum derogaretur, propterea, quod loquantur de diverso calu: sed sic etiam est de eo, quod habetur in c. scriptum; ac illo, quod in c. *qua propter*. Hoc enim disponit de *electione simplici tantum*, illud de *mixta*: illud, ubi est electio cum postulatione, istud, ubi sine. Inepte igitur inducitur iurium correptione, quando tam appetita eorum conciliatio habetur, præsertim etiam in decisione Summorum Pontificum fundata, ex num. 1797. Deinde Innocentius IV. Innocentio III. & Concilio Lateranensi posterior, ut videri potest apud Panormitanum c. scriptum V. confirmes, ad eandem contaria sententiæ objectionē (*nulla valet electio, nisi facta à majori parte Capituli*) post Concilium Lateranense IV. sic respondet: *hic habes notabile, quod, quando contingit fieri unam postulationem, & electionem, non servetur illa regula, qua is eligitur, qui à majori parte.*

Si autem quæras, quis sit effectus postulationis? Resp. præcipuum ejus effectum esse, quod, si admissa sit, det idem jus postulato, quod confirmatio electo. Unde sicut electo confirmato datur administratio, sic etiam datur postulato admissio; Zoësius hic n. 14. & Abbas in c. 1. b. t. n. 34. Nam per postulationem etiam solennem, antequam admittatur,

nullum jus acquiritur postulato, c. per postulationem, 5. b. t. ibi: licet per postulationem hujusmodi nullum jus sit alicui acquisitum, ideoque sine prejudicio alicujus postulationem potuisse repellere memoratam. Diriguntur enim tantum vota ad Superiorum, ut de gratia velit admittere postulatum; sic Zerol. in praxi Episcop. p. 1. V. Jus ad rem, §. 14. Garcia de benefic. p. 4. c. 3. n. 7. Ex hoc sequitur, quod postulatus, ante postulationem admissam, non possit suscipere administrationem Ecclesiæ; alias enim privatur omni commoddō postulationis; & admittentes illum ad administrationem privantur jure suo pro illa vice, illudque ad Papam devolvitur; Cardin. Tuschus lit P. conclus. 459.

ARTICULUS VIII.

De pœna postulantum indignum.

Questio est, an qui scienter postulant indignum (cum scilicet, qui laborat vitio, seu defectu indispensabili, vel non solito dispensari) pro ea vice, ipso jure, seu facto privati sint potestate postulandi? respondet Zoësius b. t. n. 5. esse, qui negent eò quod hæc pœna ('quæ non est laxanda, sed restringenda) sit inducta contra eligentes, non autem postulantes indignum. Sed probabilius est oppositum ex c. 40. ubi rejecta postulatio, & ea pœna postulantibus imposta est, quia *indignum* postularunt; non autem, quod postulatio indigni concurrerit eo casu cum electione, id, quod etiam colligitur ex c. 1. b. t. ibi: licet autem ex eo, quod hominem, qui vestro non conveniebat proposito, postulastis, cùm vos interdicti sententiam servaretis, ipse tamen eam contemneret observare, permissa vobis abusi fueritis potestate, ac ideo vos è non immerito privare possemus, cùm justa divina legis dictum, non liceat vestem induere de lana, linóque contextam: ne tamen &c.

Eandem pœnam incurvant ij, qui postulationem personæ indignæ temere factam, & ob vitium personæ à Superiori cassatam renovant, aut repetunt, c. gratum, 2. b. t. cùm enim plures è Canonicis Senonensisibus, postquam Pontifex postulationem ab eis factam cassavisset, postulationem cassatam denuo niterentur innova-

re; Hostiensis Episcopus Apost. Sedis Legatus, cum illi elegendi privilegium hoc ipso amiserint, quia concessa sibi ex Apostolicæ Sedis benignitate abutentur temere potestate, ac ideo ad alios, licet pauciores numerò, quantum tamen ad hoc pertinet, consiliò saniores, eligendi, vel postulandi devolutam esse licentiam, prædictum Cameracensem ad eorum instantiam in Pastorem autoritate Apostolica providit, & deputavit ad regimen Ecclesiæ Senonensis: Pontifex factum ejus gratum, & acceptum habuit; subjungens: nos igitur tantò id magis gratum, & ratum habentes, quanto in ejus promotione de mandato nostro, & beneplacito potius processisti, à solitudine Cameracensis Ecclesiæ ipsum reddimus absolutum, ut liberius gerat curam Metropolis Senonensis, quod à te factum est, auctoritate Apostolica confirmantes. Ex quo sequitur, quod si aliqui, licet pauciores, tali postulationi expresse contradicant, ad eos devolvatur potestas providendi Ecclesiæ, ut in praesenti. Nam in delictis, quod à majori parte fit, non censetur factum ab omnibus; Abbas in cit. c. 2. n. 6.

1805. Hinc esto tantum unus esset, qui toti electioni, vel postulationi non consentiret, ille solus Prælatum eligere, vel postulare posset; glossa communiter recepta in cit. c. 2. V. pauciores, & sumitur ex L. Sicut, §. in Decurionibus, ff. quod cuiusque; ubi habetur, quod nomen Universitatis conservetur etiam in uno. Seipsum tamen non potest eligere, vel postulare, ne notetur ambitionis vitiō, quo fieret indignus, c. per nostras, de jure Patronatus; c. inscripturis, 8. q. 1.

Not. autem, quando poena propter delictum à majori parte commissum, non potest cadere, nisi in totam communitem (ut extinctio totius ordinis, eversio civitatis) tunc ob crimen atrox majoris partis poenæ, subjici etiam minorem partem, licet innocentem; non autem si potest cadere in singulos; Bartolus in L. aut factio, 16. Q. ult. ff. de pénis, n. 2. & Abbas in c. 2. h. t. n. 7.

1806. Not. 2. postulationem, factam à minori, quam tertia parte, non debere admitti ex c. Bonæ, 3. h. t. nec obstat textus in c. Scriptum de elect. ubi, cum disceptetur causa inter quemdam electum, & alium

postulatum, deciditur, ut si duplō major fuerit juventus numerus postulantum, quam eligentium, postulatus admittatur; ex quo habetur hoc argumentum: ad postulationem desideratur, ut postulatus habeat duplō majorem partem Capituli: ergo non sufficit major pars Capituli; respondet enim in textu non agi de postulato utcunque, sed de postulato concurrente cum electo; tunc enim non pars major, sed pars duplō major desideratur, c. bonæ, 3. h. t. sic docet Bosquetus ad Innocentii lib. 3. epist. 44. regest. 15. Unde cum in hoc textu postulatus non concurreret cum electo, sufficit major pars Capituli, ut electio admittatur.

Not. 3. quando superius z. 1777. dimicimus, eos, qui jure sunt ineligibles, postulandos esse, posse opponi contrarium ex textu c. In Ecclesia vestra, 57. de elect. ubi vacante quadam Ecclesia Canonici elegerunt sibi in Episcopum Cardinalem quendam; & talis electio non cassatur à Pontifice, immo supponitur, Cardinalem eligi posse in Episcopum. Sed Resp. nos loco cit. non locutos de Cardinalibus, non Episcopis; nam Canonici, & Cardinales non Episcopi non contrahunt Spirituale matrimonium cum Ecclesia; hinc eligi possunt, & non est necessaria postulatio: textus autem in cit. c. 57. expresse loquitur non de Cardinali Episcopo; sed Cardinali Canonico Catalaunensi. Aliam responsionem dat Gonzalez in c. 4. h. t. n. 16. sed videtur violenta; quamvis etiam procedat, supposito privilegio, quod ibidem allegat n. 1. V. Clericis, ubi ait: nonnullarum Ecclesiæ Canonici indulsum à Pontifice, ut appellantur Clerici Cardinales per c. illud, dist. 33. & gloss. in c. Pudor, 32. q. 2.

Neque dicas: ut Episcopus eligatur ad aliam Ecclesiæ, non obstat illi nexus, & alligatio cum sua Ecclesia. Nam Clericus alligatus est Ecclesiæ parochiali, adeò ut inconsulto Episcopō ea dimittere non valeat, c. admonet, de renunt. & potest eligi ad aliam dignitatem, c. inter canonicos, de elect. similiter Abbas immediate subjectus Romano Pontifici, qui sine ejus, vel Legati licentia dimittere eam dignitatem non valet, c. cum venerabili, de confuet. tamen potest eligi in Prælatum alterius monasterij, c. Abbatem, de elect. in 6. er-

6. ergo ut Prælatus unius Ecclesiæ transfeatur ad aliam, non est necessaria postulatio, sed sufficit electio. Resp. enim cum distinctione ant. non obstat nexus, & alligatio qualiscunque, C. alligatio, quam habet ex vinculo conjugij spiritualis cum sua Ecclesia, N. ant. & conseq. Et ex hoc solvit etiam probatio. Verum quidem est, Parochum alligatum Ecclesiæ posse eligi, non verò postulari in Prælatum, dict. c. Si Abbatem: docent Turriscremata, & Acunna in c. Osius, 61. dñs. Abbas in præsenti, n. 6. & 8. quia inter Paro-

chum, & Ecclesiam non datur verum matrimonium spirituale, quia Parochus non habet perfectum pastorale officium, nec vinculum perpetuum, quod est de substantia matrimonij: unde fir, quod licet Episcopus non possit ingredi religionem sine consensu Pontificis, c. nisi cum pri-
dem, de renuntiat. Parochus tamē potest sine consensu Episcopi religionem profiteri, c. due, 19. q. 2. D. Thomas 2.
2. q. 184. a. 9. in corpore: unde eligi potest in Prælatum, non verò postulari ne-
cessere est.

QUÆSTIO VI.

IN TIT. VI. DE ELECTIONE, ET ELE- CTI POTESTATE.

1809. **H**ujus tituli potissimum usus est in Germania; nam in plerisque alijs Regnjs, & Provincijs, Principes ex indulto Pontificis, tum ad Episcopatus, tum ad omnes primas dignitates Ecclesiasticas nominant personas habiles, & Pontifici confirmandas, vel instituendas præsentant. *Electio* in genere significat personarum delectum ad beneficia, dignitates, vel functiones Ecclesiasticas; in hac significatione tripliciter accipitur. 1. *latissime* pro quacunque vocatione, approbatione, vel institutione personæ ad beneficium, facta per sedulam inquisitionem: & hoc sensu etiam postulatio, nominatio, præsentatio, collatio, *electio* dicitur; 2. *late*, pro eo actu, quo alicui jus tribuitur per suffragia, & alterius confirmationem: 3. *strictè*, & canonice, pro idoneæ personæ ad Ecclesiam, suō Præpositō viduatam, servatâ juris formâ, ritè, & legitimè facta optione; sic Hostiensis in *Summa*, de elect. brevius autem definiri potest, alicujus hominis ad Ecclesiam, Pastore substitutam, canonice facta *vocatio*.

1810. Ex data definitione electionis strictè, seu propriè acceptæ deducitur 1. electionem differre à *Nominatione*; nam hæc contingit, quando unus, vel plures, tanquam idonei ad Prælaturam, proponuntur à Capitulo, quamvis Capitulares possint etiam alium à nominatis eligere, ut colligitur ex c. sicut h. t. & hæc est nominatio non solennis, quæ interdum præmittitur electioni: *solemnis* autem est, qua Collegi-

um, vel Capitulum duos, vel tres, aut etiam plures, cæteris præstantiores, deligit, & eorum nomina scripto solenniter inserta, Summo Pontifici, vel alteri inferiori Antistiti mittit supplicando, ut unum aliquem ex iis Ecclesiæ vacanti præficere velit; Streinius p. 6. tit. 6. §. 3. num. 9. illa porro *nominatio*, qua unus nominat certam personam ad vacantem Ecclesiam, vel beneficium; alius verò præsentat, ita, ut alium à nominato præsentare non possit, re ipsa, & in effectu à præsentatione non differre videtur. Nam talis præsentatio nihil aliud est, quam executio nominationis prius factæ, quæ est præsentatio mediara, sicut posterior immediata.

Deducitur 2. electionem differre à *præ-
sentatione* 1. quia jus præsentandi, seu jus patronatus, quod spirituale est, ex gratuita Ecclesiæ concessione, ad laicos etiam pertinet, qui Patroni sunt, id est, fundatores, constructores, aut dotatores Ecclesiæ, & beneficiorum: at verò jus eligendi laicis Ecclesia non concedit. 2. per electionem publicatam acquiritur jus electo, saltem remotè, ut ejus consensus requirendus sit: non ita verò per præsentationem. Nam si Patronus laicus aliquem collatori ordinario præsentavit institendum, non prohibetur alterum præsentare; ita ut in optio-
ne collatoris sit, quem illorum instituere malit. Tametsi verò in patronatu Ecclesiastico talis optio concessa non sit, sed qui prius præsentatur, institui debeat, si idoneus sit; tamen differentia adhuc est inter
Ccc 3 ele-